

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 20.12.2007
СОМ(2007) 847 окончателен

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

— Прилагане на член 35 от Договора за Евратом —

**Проверка на функционирането и ефективността на съоръженията за
постоянно наблюдение на нивото на радиоактивност във въздуха, водата и
почвата**

Доклад за периода 1990—2007 г.

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1.1. Разпоредби, свързани със здравеопазването и безопасността от Договора за Евратом

Глава 3, „Здравеопазване и безопасност“, на Дял II от Договора за Евратом засяга от една страна установяването на основни стандарти за безопасност за опазване здравето на работещите и на населението (членове 30—33), а от друга страна, по-конкретно, нивото на радиоактивността във въздуха, водата и почвата, както е посочено в членове 35—38 (до известна степен и в член 34 относно „особено опасни опити“, например изпитвания на оръжия). Съществува очевидна връзка между основните стандарти за безопасност и нивото на радиоактивността, като основната цел на неговото контролиране е защита здравето на населението.

Основните стандарти за безопасност са били актуализирани след 1959 г., за да бъдат взети под внимание развитието на научното познание и оперативния опит. За последен път те са преразгледани през 1996 г.¹. По отношение на нивото на радиоактивност, в допълнение към изискванията на стандартите, основните задачи на Комисията в продължение на пет десетилетия са били свързани с прилагането на член 36 (събиране и публикуване на данни за нивото на радиоактивност, на което е изложено населението, според подадените от държавите-членки данни на базата на създадените от тях измервателни съоръжения съгласно член 35, първи параграф и член 37 (становища на Комисията относно това, дали плановете за депониране на радиоактивни отпадъци, подадени от държавите-членки, могат да окажат въздействие на други държави-членки).

Процедурата по член 37, изискваща предоставяне на „общи данни“ за всеки нов ядрен реактор, преработвателен завод или друга ядрена инсталация, беше много важна по време на бурното развитие на ядрената енергетика. Правилата за подаване на общите данни, както и информационното съдържание, бяха изяснени в поредица от препоръки на Комисията, последната от които е приета през 1999 година². Докладите за прилагането на член 37 се предават на Съвета и Европейския парламент³.

Прилагането на член 36 акцентира върху публикуването на данните за нивото на радиоактивност, които са съществени за оценката на излагането на радиационно облъчване на населението като цяло, за да може да бъде направено сравнение на нивата на радиоактивност в различните държави-членки. Изискването за качество на данните и методът на докладване се

---

¹ Директива 96/29/ЕВРАТОМ на Съвета от 13 май 1996 г. относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение — ОВ L 159 от 29.6.1996 г., стр. 1.

² Препоръка 99/829/ЕВРАТОМ на Комисията от 6 декември 1999 г. за прилагането на член 37 от Договора за Евратом — ОВ L 324 от 16.12.1999 г., стр. 23.

³ Доклад за прилагането на член 37 от Договора за Евратом, юли 1994 г.—декември 2003 г., COM (2005)85 окончателен, 14.3.2005 г.

формулират за първи път в препоръка на Комисията от 2000 година⁴. От 2007 г. държавите-членки могат да внасят и управляват собствения си набор от данни в базата данни на Комисията. Тази база данни, както и получаваните годишни доклади за наблюдението и електронната платформа, позволяваща обмен на данни от автоматичните системи за наблюдение на радиацията, създадена в държавите-членки, се управлява чрез успешното сътрудничество между Генерална дирекция „Енергетика и транспорт“ и съвместния изследователски център към института по околна среда и устойчивост в съответствие с член 39 от Договора за Евратом.

Член 35, втори параграф предоставя на Комисията право на достъп с цел проверка на съоръженията за наблюдение нивото на радиоактивност. До 1989 г., когато Комисията одобри инициатива за възобновяване на тези проверки, те не са били извършвани системно. След решение на Съда от декември 2002 г., постановяващо неуместността на поставянето на изкуствено разделение между защитата на здравето на населението и безопасността на източниците на йонизиращо лъчение, и решението на Комисията (2003 г.) да разглежда ядрената безопасност като основен приоритет, стана ясно, че проверките по член 35 ще се превърнат в приоритетна област от 2004 г. нататък. Настоящото съобщение е първият доклад относно прилагането на член 35 и се отнася за периода 1990—2007 г. От 2004 г. насам тези проверки станаха системни и беше даден приоритет на най-чувствителните инсталации.

Член 38 позволява на Комисията да отправя конкретни препоръки до държавите-членки относно нивото на радиоактивност и, в спешни случаи, да приема директива и да сезира Съда при неспазването ѝ. Посоченият член предоставя принципно обширни правомощия на Комисията, но никога не е бил прилаган, освен като правно основание за препоръката на Комисията, засягаща съдържанието на радон в питейната вода⁵, и препоръката на Комисията за продължаващото замърсяване с радиоактивен цезий на определени хранителни продукти от естествени екосистеми в резултат на аварията в Чернобил⁶.

Фактът, че член 38 никога не е бил прилаган, отразява ефективното спазване на основните стандарти от съответните държави-членки. Независимо от това, член 38 предоставя на Комисията важен инструмент за подходящо акцентиране върху констатациите и забележките, направени в резултат на проведените по член 35, втори параграф проверки.

---

⁴ Препоръка 2000/473/ЕВРАТОМ на Комисията от 8 юни 2000 г. за прилагането на член 36 от Договора за Евратом, засягащ наблюдението на нивото на радиоактивност в околната среда с цел оценяване на излагането на радиационно облъчване на населението като цяло — ОВ L 191 от 27.7.2000 г., стр. 37.

⁵ Препоръка 2001/928/ЕВРАТОМ на Комисията от 20 декември 2001 г. за защитата на обществеността срещу излагане на радон в съоръженията за доставяне на питейна вода — ОВ L 344 от 28.12.2001 г., стр. 85.

⁶ Препоръка 2003/274/ЕВРАТОМ на Комисията от 14 април 2003 г. за защита и информиране на обществеността по отношение на облъчване в резултат на продължаващото замърсяване с радиоактивен цезий на определени хранителни продукти от естествени екосистеми вследствие на аварията в ядрената електроцентрала в Чернобил — 17.4.2003 г., стр. 55.

1.2. Член 35 от Договора за Евратом

В член 35 от Договора за Евратом е посочено:

„Всяка държава-членка създава необходимите съоръжения за осъществяването на постоянно наблюдение на нивото на радиоактивността във въздуха, водата и почвата и да осигури спазването на основните стандарти.

Комисията има право на достъп до тези съоръжения; тя може да проверява тяхното функциониране и ефективност.“

Действията на Комисията по прилагането на член 35 не бяха системни до края на 80-те години на 20 век. След преглед на дейността си в цялата област на радиационната защита, Комисията обяви пред Съвета през 1986 г. — след аварията в Чернобил — своето намерение да упражнява по-системно правото си да провежда проверки съгласно член 35. Европейският парламент прие няколко решения със същата цел.

През декември 1989 г. Комисията реши, че броят на проверките следва да бъде увеличен.

2. ПРОГРАМА ЗА ПРОВЕРКА

2.1. Проверки, извършени в периода 1990—2003 г.

Общо 23 проверки бяха извършени между 1990 и 2003 г. С малки изключения, програмата за проверка беше създадена, за да даде обща представа за ситуацията при представителен набор от инсталации с ядрен горивен цикъл и за съоръженията за наблюдение на нивото на радиоактивност във всички държави-членки.

2.2. Проверки, извършени в периода 2004—2007 г.

От 2004 г. до сега са извършени 25 проверки. От 2004/2005 г. се дава приоритет на най-чувствителните инсталации и на новите държави-членки. До края на 2006 г. бяха извършени проверки във всички държави-членки. Румъния и България са включени в програмата за 2007 г.

Посетените в рамките на член 35 държави-членки и съответните ядрени обекти са изброени в таблица 1 на приложението.

2.3. Основни процедури при проверките

Проверките се проведоха в съответствие с протоколите, договорени индивидуално с всичките 15 държави-членки в периода 1990—1993 г. След публикуването на съобщение от Комисията⁷ на 4 юли 2006 г., това съобщение

---

⁷ Съобщение на Комисията: Проверка на съоръженията за наблюдение на нивата на радиоактивност съгласно член 35 от Договора за Евратом — практически условия за провеждането на посещения за проверка на държавите-членки; ОВ С 155 от 4.7.2006 г., стр. 2.

се превърна в основа за всички проверки. Протоколите и съобщението предвиждат проверка както на съоръженията за наблюдение в тесен смисъл, така и на наблюдението на изхвърляне на радиоактивни отпадъци, необходимо за оценка на тяхното въздействие върху изложеното на влияние население. Проверките могат да засягат пространството около конкретен ядрен обект и/или националната територия на държавата-членка, изцяло или частично.

И въпреки че по силата на член 35 на Комисията е предоставено право на достъп до съоръженията за фактическа проверка на тяхното функциониране и ефективност, проверките всъщност започват с одит на дейностите по наблюдение и инспекция от компетентните национални власти, както и на правната рамка. Фактическите проверки на място са представителни за общия режим и не са непременно изчерпателни.

Технически доклад за проверката

- Техническият доклад прави изчерпателен преглед на нормативните изисквания, на режима за наблюдение на нивото на радиоактивност и на оценката на въздействието на изхвърляните радиоактивни отпадъци. Изготвянето на този преглед изисква синтез на различни документи с цел получаване на ясна представа за мерките, предприети от държавите-членки за прилагане на член 35, първи параграф. Докладът предоставя и подробно описание на извършената проверка на обекта и околността, и на отправените забележки в резултат от нея.

Доклад за основните констатации от проверката

- Основните констатации от проверката се базират на забележките и заключенията, изброени в техническия доклад, и посочват области, в които има място за подобрене.
- Във всеки един от случаите мисиите по извършване на проверка завършиха с официално предаване на основните констатации и техническия доклад.

Техническият доклад и основните констатации, както и всички официални документи, предоставени от посетените държави-членки, са публикувани на страницата EUROPA в Интернет за всички проверки, извършени след 1999 г.:

ec.europa.eu/energy/nuclear/radioprotection/verification_en.htm

3. ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ НА ПРОВЕРКИТЕ

Натрупаният до момента опит показва, че проверките генерират значителна добавена стойност както за Комисията, така и за държавите-членки. Нееднократно те направиха възможна независимата оценка на чувствителни за Комисията въпроси. Проверките позволиха също обширен преглед на различните национални подходи и на начина за тяхното приложение, и насърчиха общ подход за подобreno наблюдение.

Проверките на Комисията позволиха независимо утвърждаване на подхода и данните на държавите-членки, за да могат те да осигурят спокойствие както за своето население, така и за съседните държави-членки. Посещенията представляваха възможност за компетентните власти да обсъдят отговорностите си в една по-широка перспектива. За посетените съоръжения и лаборатории това в много от случаите беше възможност да получат признание за положените усилия и за подобряване на своите постижения. Като цяло, проверките на Комисията определено подобриха статута на програмите за наблюдение на радиоактивността.

Проверките на Комисията предоставиха възможност на някои от новите държави-членки да създадат национални програми и да започнат да прилагат съответните системи за наблюдение на нивото на радиоактивността на своята територия.

Проверките на Комисията бяха извършени при строго съблюдаване на принципа на субсидиарност. Не е имало случаи на дублиране на задачите с тези на националните инспекторати. Констатациите в много от случаите установиха необходимост от по-добро разделение на функциите в съответната държава-членка и от прозрачност на процедурите. Наблюденията на екипа, извършващ проверките, позволиха на властите да затвърдят собствените си процедури за проверка.

Освен това, проверките представляват важно средство за осигуряване на адекватно изпълнение на препоръката на Комисията за прилагане на член 36 от Договора за Евратом и за двустранно обсъждане на адекватността на създадените мрежи за наблюдение на нивото на радиоактивност (които покриват националната територия и осигуряват представителни данни за действителното ниво на радиоактивност).

3.1. Констатации и последващи действия след минали мисии за проверка

В редица от случаите бяха отправени забележки, свързани с липсата на цялостна оценка на качеството на съоръженията и лабораториите и нуждата от засилване на надзорната функция на компетентните власти. Често беше установявано, че е необходимо да бъдат направени подобрения в системата за съхраняване на записи, за да бъдат улеснени както вътрешните одити на качеството, така и проверките от страна на националните власти или Общността. Програмите за вземане на проби не бяха винаги редовно осъвременявани или практическото приложение на посочените програми не съответстваше напълно на нормативните изисквания.

В много от случаите бяха отправени конкретни технически препоръки. Като цяло, получената впоследствие обратна информация от националните власти потвърди, че нередностите са били отстранени. Нетехническите препоръки, например препоръките относно управлението или препоръките относно засилването на регулативния надзор, не са толкова конкретни и по тази причина е трудно те да бъдат проследени.

Посещенията с цел проверка бяха извършени, за да се убеди Комисията, че на препоръките, отправени по време на предишна мисия, е отделено подобаващо внимание:

- Бивш преработвателен обект, посетен през 1993 г. и 1999 г., беше подложен на последващо посещение през септември 2004 г.

През 1999 г. редица проблеми съсредоточиха вниманието върху този ядрен комплекс и завършиха с одит на безопасността, извършен от националните органи по безопасност. Дейностите по проверката бяха насочени специално към тези елементи на одиторския доклад, които имаха отражение върху наблюдението на радиоактивните отпадъци или нивото на радиоактивност.

- Първото посещение на един изследователски реактор през 2000 г. беше последвано от друго през 2005 г.

И в двата случая последващите дейности по проверката показаха, че отправените препоръки са реализирани задоволително.

Само една мисия за проверка (2002 г.) доведе до силно незадоволителни констатации, свързани с основни правни нередности, на които трябваше да се обърне внимание. Един изследователски реактор беше експлоатиран без регулативно разрешение или надзор в нарушение на разпоредбите на директивата за основните норми за безопасност. По тази причина беше открита процедура за нарушение.

През ноември 2006 г. беше проведена последваща мисия за проверка. Въпреки че беше отбелязан значителен напредък, редица проблеми все още не бяха решени в задоволителна степен след проведената проверка; все пак, през август 2007 г. беше финализирана процедурата по лицензиране, включително получаване на разрешение за изхвърляне на газообразни и течни отпадъчни флуиди.

4. ПЕРСПЕКТИВИ

4.1. Програма за проверка

Една структурирана и надеждна схема за проверки:

- би осигурила достатъчно чест контрол на всички основни ядрени инсталации;
- би предоставила представителен преглед на положението по отношение на другите видове инсталации;
- би позволила наблюдение на положението при неядрени отрасли, при които има изхвърляне на радиоактивни материали с естествен произход, както и при болниците и изследователските центрове;

- би дала възможност за получаване на представителен преглед на режимите по отношение на радиоактивността в райони, които не са в близост до инсталации, изхвърлящи радиоактивни отпадъци;
- би извършвала редовно одит на дейностите по наблюдение и инспекция на държавите-членки.

Понастоящем годишно се провеждат между пет и седем проверки, така че във всяка държава-членка се провеждат по една проверка или одит на всеки пет години. Това дава възможност за установяване на надеждна и представителна програма за проверки, включваща най-представителните инсталации. Честотата на посещенията на важните инсталации следва да бъде увеличена. При наличните ресурси могат да се планират максимално около десет проверки годишно. Разбира се, важно е да се запази и известна степен на гъвкавост, за да може да се реагира на ad-hoc запитвания или да се упражни правото на Комисията на достъп при извънредни обстоятелства.

4.2. Разлики с дейностите по предпазните мерки

Комисията също има право да инспектира ядрени инсталации по силата на дял II, глава VII от Договора за Евратом. Тези инспекции са различни от проверките по член 35. Те се отнасят до предпазните мерки за ядрените материали (предпазни мерки по Евратом) и конкретните изисквания, посочени в Регламент (Евратом) 302/2005 на Комисията от 8 февруари 2005 г.

Освен факта, че обхватът на двата вида проверка е различен, възможното полезно взаимодействие се възпрепятства от това, че ядрените оператори имат преки отговорности пред Комисията, а инспекторите по предпазните мерки имат пряк достъп до ядрения материал и до инсталациите. Според член 35, втори параграф от Договора за Евратом проверките се отнасят до начина, по който властите на държавите-членки изпълняват отговорностите си по смисъла на първи параграф на въпросния член. Комисията не разполага с пряк достъп до инсталациите или съоръженията за наблюдение.

4.3. Допълнителни средства за подобряване на изпълнението

Приемането на препоръка от Комисията за докладване на нивото на радиоактивност по член 36 (2000/473/ЕВРАТОМ) представляваше отправна точка за разработване на по-нататъшни насоки. На 18 декември 2003 г. беше приета препоръка за наблюдението и докладването на изхвърлянето на радиоактивни отпадъци от ядрените инсталации⁸. По-нататъшни разработки от този вид ще улеснят установяването на ясна методика за провеждането на проверките, както и на прозрачни критерии за оценка на спазването на общите изисквания, залегнали в член 35, първи параграф.

Групата експерти, създадена по силата на член 31 от Договора за Евратом, прие насоки относно прилагането на член 45 от основните стандарти за безопасност,

---

⁸ Препоръка на Комисията от 18 декември 2003 г. за стандартизирана информация за газообразните и течни отпадъчни радиоактивни емисии от ядрени реактори и преработвателни заводи за регенерация на отработено ядрено гориво при нормално функциониране — ОВ L 2 от 6.1.2004 г., стр. 36.

с оглед даване на реалистична оценка на въздействието върху населението. Това ще послужи като основа при оценяване адекватността на програмите за наблюдение в близост до ядрени инсталации, предвид оценката на дозите при референтни групи от населението. Подобни насоки ще бъдат включени в предложението на Комисията за нова директива за основни стандарти за безопасност.

Всички тези мерки ще укрепят в значителна степен ефикасността и надеждността на проверките по член 35.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Настоящото съобщение отчита значителните постижения на проведените проверки, особено през последните години.

Комисията изпълни изцяло своите отговорности по член 35 от Договора за Евратом, а по този начин гарантира, заедно с нормативните изисквания и прилагането на членове 36—37 от Договора за Евратом, че нивото на радиоактивност във въздуха, водата и почвата се наблюдава и контролира по задоволителен начин.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРОВЕРКИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 35 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕВРАТОМ

Проверки, извършени в периода 1990—2007 г.

В Таблица 1 е представен списъкът на извършените до момента проверки. На фигура 1 е представена хистограма на броя на извършените всяка година проверки.

Следва да бъде отбелязано, че предвид по-широкия обхват на проверките, мисиите се отнасят за район, в който се наблюдава нивото на радиоактивност, където се включват основните инсталации, които изхвърлят радиоактивни отпадъци в конкретния район.

Проведените до момента проверки бяха планирани основно с цел получаване на представителен преглед на подхода за наблюдение, възприет от държавите-членки. Някои от проверките бяха извършени в отговор на молби от други държави-членки или бяха предизвикани от изразени опасения по отношение на определени инсталации.

Разпределението по държави-членки е както следва: 6 във Франция (включително Полинезия), 6 в Обединеното кралство, 3 в Италия, по 2 във Финландия, Германия, Гърция, Ирландия, Люксембург, Испания и Португалия, по 1 в Австрия, Белгия, Дания, Нидерландия и Швеция, както и по 1 във всяка от новите държави-членки с изключение на България (която е планирана за есента на 2007 г.).

Включените в проверките инсталации са 3 преработвателни завода за регенерация на отработено ядрено гориво (и 2 прилежащи площадки за депониране на отпадъци), 20 АЕЦ (от които 3 вече бяха изведени от експлоатация), 5 научноизследователски института, 2 инсталации, свързани с преработване на радиоактивен материал с естествен произход (NORM — Naturally Occurring Radioactive Material), 1 уранова мина и 7 болници в 4 държави-членки. Бяха посетени няколко държави-членки, които не разполагат с ядрени инсталации на своя територия, но имат подробни програми за наблюдение, а части от националните системи за наблюдение на нивото на радиоактивност на територията на повечето държави-членки бяха подложени на конкретни проверки на място.

В един от случаите, атомна електроцентрала беше разположена в близост до границата с друга страна, и проверката беше разширена със съответните разпоредби за наблюдение на подобна територия.

Поставянето на акцент върху програмите за проверка на ядрените инсталации не означава, че те са по-важни по отношение на въздействието на изхвърляните радиоактивни отпадъци. Бяха извършени проверки на отрасли, които преработват радиоактивни материали с естествен произход (NORM), като например отрасълът за производство на фосфати или каменовъглените мини. Бяха проверени отделенията по ядрена медицина в няколко болници в 4 държави-членки. Специално внимание беше обърнато на изхвърлянето на радиоактивни материали, по-конкретно на съоръженията за наблюдение, както и подхода за наблюдение, възприет от въпросните болници.

Таблица № 1: Преглед на мисиите за проверка в периода 1990—юни 2007 г.

	СТРАНА	ИНСТАЛАЦИЯ	ДАТА
1.	Германия	АЕЦ Philipsburg	10—12.10.1990 г.
2.	Люксембург	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	12.3.1991 г.
3.	Обединено кралство	Dounreay (площадка)	10—14.5.1993 г.
4.	Нидерландия	АЕЦ Borssele Bilthoven (институт RIVM)	27—29.9.1993 г. 30.9—1.10.1993 г.
5.	Обединено кралство	Атомен реактор с ядрен разпад Sellafield (NFRP Sellafield) Хранилище Drigg	6—10.12.1993г.
6.	Франция	АЕЦ Belleville-sur-Loire ⁹	14—17.2.1994 г.
7.	Дания	Изследователски реактор Risø + лаборатории	22—24.8.1994 г.
8.	Испания	АЕЦ Vandellós-2	7—10.11.1994 г.
9.	Италия	АЕЦ Caorso	22—24.3.1995 г.
10.	Франция	Френска Полинезия (Муруроа)	1.9—6.10.1995 г.
11.	Белгия	АЕЦ Tihange	10—14.6.1996 г.
12.	Франция	Атомен реактор с ядрен разпад La Hague Centre de stockage de la Manche	22—26.7.1996 г.
13.	Ирландия	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	10—13.9.1996 г.
14.	Швеция	АЕЦ Barsebäck	26—30.5.1997г.
15.	Финландия	АЕЦ Olkiluoto	31.8—4.9.1998 г.
16.	Обединено кралство	Dounreay (площадка)	15—18.3.1999 г.
17.	Германия	АЕЦ Krümmel	13—17.9.1999 г.
18.	Франция/Белгия	АЕЦ Chooz	22—26.11.1999 г.
19.	Гърция	Изследователски реактор Democritos (Атина); национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	23—25.5.2000 г.
20.	Обединено кралство	АЕЦ Dungeness А+Б	6—11.11.2000г.
21.	Австрия	Изследователски реактор Seibersdorf Виена; АКН (болница)	25—29.6.2001 г.

⁹ Проверката не завърши с издаване на одобрен технически доклад.

22.	Португалия	Изследователски реактор Sacavém (Лисабон); национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	14—17.5.2002 г.
23.	Франция	АЕЦ Belleville-sur-Loire	17—21.9.2003 г.
24.	Обединено кралство	Атомен реактор с ядрен разпад Sellafield (NFRP Sellafield)	8—12.3.2004 г.
25.	Испания	АЕЦ Trillo; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	27.6—2.7.2004 г.
26.	Обединено кралство	Dounreay (площадка); национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	28—30.9.2004г.
27.	Унгария	АЕЦ Paks; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	8—12.11.2004 г.
28.	Литва	АЕЦ Ignalina; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	21—25.2.2005 г.
29.	Чехия	АЕЦ Temelin; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	14—18.3.2005 г. ¹⁰
30.	Словакия	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	10—15.4.2005 г.
31.	Гърция	Изследователски реактор Democritos (Атина); национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	12—16.9.2005 г.
32.	Естония	Sillamäe, Paldiski; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	19—23.9.2005 г.
33.	Франция	Атомен реактор с ядрен разпад La Hague; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	10—14.10.2005 г.
34.	Латвия	Изследователски реактор Salaspils; площадка за радиоактивни отпадъци Baldone; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	21—24.3.2006 г.

¹⁰ Първото посещение на 9.6.2004 г. беше с ограничен обхват и беше включено в подробния доклад за проверката.

35.	Малта	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	25—27.4.2006 г.
36.	Кипър	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност; торове за растителни култури (фосфор-гипс) — сектор за преработване на радиоактивни материали с естествен произход (NORM)	8—12.5.2006 г.
37.	Италия	АЕЦ Caorso (изведена от експлоатация); национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	15—19.5.2006 г.
38.	Италия	АЕЦ Caorso (изведена от експлоатация); национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	15—19.5.2006 г.
39.	Словения	АЕЦ Krško; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	12—16.6.2006 г.
40.	Полша	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност; каменовъглена мина Piast (сектор за преработване на радиоактивни материали с естествен произход — NORM)	13—17.11.2006 г.
41.	Португалия	Изследователски реактор Sacavém — правна рамка; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност. Уранова мина	22—24.11.2006 г.
42.	Люксембург	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност; няколко болници (отделения по ядрена медицина)	5—8.3.2007 г.
43.	Финландия	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	20—23.3.2007 г.
44.	Ирландия	Национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност; болница (отделение по ядрена медицина)	1—4.5.2007 г.
45.	Румъния	АЕЦ Cernavoda; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	4—8.6.2007 г.

46.	Германия	Район на бивша уранова мина в Саксония	27—31.8.2007 г.
47.	Испания	АЕЦ Cofrentes; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	22—26.10.2007 г.
48.	България	АЕЦ Козлодуй; национална система за наблюдение на нивото на радиоактивност	26—30.11.2007 г.

Фигура 1: Преглед на мисиите за проверка в периода 1990—юни 2007 г.

